

МОТИВ УМРЛЕ ДРАГЕ

Била му је море, мирно море и затишје пред буру. Тако безопасна, а тако безизлазна.

Живот је драги моји, понекад претежак да бисмо остали сами, а понекад прелијеп да бисмо били сами. Понекад мораш да будеш свој лични јунак, јер људи без којих мислиш да не можеш, ипак могу без тебе, а то умије да заболи и стварно је бољело, страшно је бољело. Неког више, а неког мало мање. А самоћа, за њу је потребна храброст, прилична храброст, јер ништа нас не суочи тако доро са нама самима. И да запамтиш, да се птица никада не боји пада, рачунајући на чврстину гране на којој стоји, већ сигурности, коју јој њена крила дају. А њена су била превише слаба за овај окрутан свијет и крхко срце, те обуче бијеле скуте и са осмијехом се преда Богу на истину, а срећа јој је најљепше стајала.

Али сретће се, на неком бољем мјесту, много бољем, јер док гок год има мрака биће и сванућа.

Сандра Шкељић III₈